

Mannen bint maakt van jongens

Tieme Woldman

Mannen bint maakt van jongens

Copyright © 2015 Tieme Woldman
Omslag Tieme Woldman

ISBN 978 94 625 4353 9

www.facebook.com/tieme.woldman

Veur alle jongens die zich mans hold.

‘Nummer elf is mien lievelingsnummer,’ zeg Jacques – ‘dus zeg maor Sjaak’ – Martinus en hij drukt zunder te kieken op een paar knoppen van de jukebox in café Van Achteren in Stoefzaand.

‘Wij hebt geld veur de cultuur kregen en wij wussen niet wat wij daor met mussen doen, zodoende.’

Met *wij* bedoelt Sjaak het dörp Stoefzaand en het geld is van de gemiente Hoogeveen.

Ik kiek hum vraogend an.

‘Zodoende dachten wij an een boek en toen dacht ik an je.’

‘Een boek over Stoefzaand?’ zeg ik en ik wil zeggen dat geschiedenis niet mien stiel is – ik zeg nooit ‘dat iets mien ding niet is’.

‘Nee, over soda.’

‘Soda?’

Sjaak giet weer zitten: ‘s-o-d-a. *Stuifzand Op Doel Af*. Oenze voetbalclub.’

De jukebox begunt *Pinball Wizard* van The Who te speulen en hoewal ik Sjaak al vanof het begun van mien herinnerings ken, verwonder ik mij weer over zien lievelingsnummer. Of misschien verwonder ik mij juist úmdat ik hum en zien muzieksmaak ken.

En ik verwonder mij der over dat café Van Achteren dit nummer in de jukebox hef want der zult weinig cafés weden met The Who under no. 11 tussen Muddy Waters en Bill Haley in.

‘Dit nummer hebt ze ien keer uut de jukebox haald,’ zeg Sjaak, ‘maor dat gebeurt dus nooit meer.’

En hij zingt met The Who met – *Ever since I was a young boy I’ve played the silver ball* – en hij zwaait tegeliektied naor een man die het café binnenkomp: ‘Hé Henk, ie komt as geroepen.’ En Sjaak wes naor mij: ‘Dit is die schriever waor ik je over verteld heb.’

Mien eerste herinnering an Sjaak is zo:

Ik stao naost oens huus in Wiester en ik wil mien fietse pakken. Een rooie Opel Manta – dé jongensauto van dat moment – komp hard oenze dam oprieden. Ik verwacht dat de auto toetert en toch schrik ik, maor aj negen jaor old bint mag dat.

Een jonge met lang zwart haor, een perfect gesneden leren jassie, een spiekerbroek en donkere puntleerzen stapt uut – stukken van dit beeld heb ik ongetwiefeld later invoegd want dit is van een negenjaorige nauwelijks veur te stellen.

De jonge lek zo weglopen van ien van de lp-hoezen van mien zuster; ik ken gien iene zoas hum, zölfs de miest